

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.882 van 26 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: Op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en heeft u een permanente propiska (registratie) in Pyatiletka (Khassavyurtovsky district), Dagestan. Sinds de dood van uw echtgenoot in juni 2000 woont u afwisselend in Pyatiletka en Nozhay-Yurt (Nozhay-Yurtovsky district, Tsjetsjenië).

Op 8 maart 2006 vroeg u voor de eerste keer in België asiel aan. Op 30 augustus 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf aangezien Polen verantwoordelijk was voor uw asielaanvraag.

Op 22 maart 2007 diende u, zonder België verlaten te hebben, een tweede asielaanvraag in. Op 20 juni 2007 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

beslissing werd op 25 oktober 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat uw echtgenoot in juni 2000 vermoord werd in het kader van een bloedwraak. In oktober 2005 bood u onderdak aan een onbekende. Een week later vonden militairen wapens in uw woning en werd uw schoonvader gearresteerd omdat hij uw verblijfplaats niet vrijgaf. Begin december 2005 werd uw moeder door militairen ondervraagd over u.

Uiteindelijk verliet u in december 2005 de Russische Federatie.

Op 16 december 2005 vroeg u asiel in Polen. Nadat u had vernomen dat iemand navraag naar u had gedaan en u vreesde gezocht te worden in verband met de bloedwraak keerde u in januari 2006 terug naar Dagestan. U bleef er tot 3 maart 2006 in Khassavyurt alvorens opnieuw de Russische Federatie te verlaten en naar België te komen.

Op 16 mei 2008 diende u hier een derde asielaanvraag in.

U bevestigde uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede asielaanvraag en stelde België sindsdien niet verlaten te hebben.

Sinds uw komst naar België zouden zowel uw ouders in Nozhay-Yurt als uw schoonouders in Pyatiletka een vijftal keer bezoek hebben gekregen van de autoriteiten, o.a. van Russische militairen. Deze zouden nog steeds op zoek zijn naar u omwille van het feit dat u in oktober 2005 onderdak verschaftte aan een onbekende – die een rebel zou zijn geweest - en er kort nadien wapens in uw huis werden gevonden. Tevens zouden de autoriteiten u intussen ook zoeken omdat uw broer Salambek in 2002 minder dan een maand bij u in Pyatiletka verbleef. Salambek zou kort daarop, in oktober 2002, in Nozhay-Yurt door onbekenden van huis uit meegenomen zijn. Sindsdien ontbreekt elk spoor van hem. Om al deze redenen zou u ervan verdacht worden banden met de rebellen te hebben. U voegde voorts toe dat er in verband met de zoektocht van de autoriteiten naar u na uw vertrek ook meerdere convocaties voor u werden afgegeven aan uw familie in Nozhay-yurt en aan uw schoonfamilie in Pyatiletka. Ten gevolge van uw situatie heeft u nu psychische problemen.

In het kader van uw derde asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: één van de convocaties, met name een convocatie volgens dewelke u zich op 13 februari 2008 bij de districtsrechtbank van Khassavyurt als getuige moet melden; twee ongedateerde medische attesten uit Tsjetsjenië die uw zus van de arts verkreeg die u behandelde toen u in uw schooljaren bij een ongeval een hoofdtrauma opliep; en enkele Belgische medische attesten d.d. 2007 en 2008 o.a. betreffende de resultaten van een bloedonderzoek, het feit dat u neurologisch behandeld wordt en een psychiater dient te raadplegen en met de vraag naar andere huisvesting dicht bij een ziekenhuis opdat u beter behandeld zou kunnen worden. In sommige attesten wordt tevens verwezen naar het feit dat uw psychische problemen (stress, angst, ..) het gevolg zijn van de problemen in uw land van herkomst.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat u er in het kader van uw derde asielaanvraag niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen.

In het kader van uw derde asielaanvraag heeft u geen elementen of documenten aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal.

Bij uw derde asielaanvraag bevestigde u de door u bij uw tweede aanvraag afgelegde verklaringen (CGVS d.d. 4 september 2008 p. 2).

Als nieuw element legde u weliswaar een convocatie neer, waarmee u wil aantonen dat u nog steeds gezocht zou worden door de Russische autoriteiten, o.a. voor de feiten die u reeds bij uw tweede aanvraag aanhaalde. Zo zou de convocatie te maken hebben met het onderdak dat u bood aan een onbekende en de wapens die nadien in uw woning zouden zijn aangetroffen.

Echter, bij uw tweede aanvraag werden uw verklaringen omtrent deze feiten tegenstrijdig en dus ongeloofwaardig bevonden. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van uw bewering nog steeds gezocht te worden door de Russische autoriteiten ernstig in het gedrang en kan aan de door u neergelegde convocatie maar weinig bewijskracht worden toegekend. Een document dient immers, om bewijskrachtig te zijn, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Bijkomend kan erop gewezen worden dat u volgens de door u neergelegde convocatie enkel als getuige wordt opgeroepen door de districtsrechtbank van Khassavyurt en dat deze convocatie ook niet toelaat te achterhalen naar aanleiding van welke feiten u wordt opgeroepen. Deze worden immers op de convocatie nergens vermeld.

Voorts heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u in 2008 door de autoriteiten zou gezocht worden omwille van het feit dat uw broer Salambek in 2002 minder dan een maand bij u zou gelogeerd hebben.

Zo verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u geen problemen kende omwille van de problemen van uw broers (CGVS d.d. 3 mei 2007, p.6).

Het is weinig geloofwaardig dat u pas zes jaar na de verdwijning van uw broer en twee jaar na uw definitieve vertrek uit de Russische Federatie gezocht zou worden omwille van Salambek, van wie u meent dat hij geen rebel is en niet betrokken is bij de Tsjetsjeense strijd (CGVS d.d. 4 september 2008, p.7). Hij zou u gewoon, zoals andere broers en zussen dat eerder hadden gedaan, hebben bezocht en tijdens dat bezoek heeft hij niets bijzonders gedaan. U bent niet op de hoogte van contacten die hij eventueel tijdens zijn verblijf bij u met bepaalde mensen zou hebben gehad (CGVS d.d. 4 september 2008, p.8). Hij zou voor zijn verdwijning ook nooit eerder problemen gekend hebben (CGVS d.d. 4 september 2008, p.8). Persoonlijk bent u zelf evenmin actief geweest voor de Tsjetsjeense zaak (CGVS d.d. 4 september 2008, p.9). Aansluitend dient bovendien vastgesteld te worden dat u geen enkel document heeft voorgelegd waaruit de verdwijning van Salambek of de zoektocht naar Salambek kan afgeleid worden, niettegenstaande u beweerde dat uw broer Aslanbek in België de dienst "Tracing" van het Internationale Rode Kruis hierover heeft aangesproken (CGVS d.d. 4 september 2008, p.7).

In verband met uw psychische problemen dient opgemerkt te worden dat, gezien de ongeloofwaardigheid van uw vluchtmotieven, geenszins kan worden vastgesteld wat de ware oorzaak van deze gezondheidsproblemen zou zijn.

De Belgische medische attesten die u ter staving van uw psychische gezondheidstoestand neerlegde, kunnen deze vaststelling niet wijzingen. Dergelijke medische attesten van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid bevatten immers een weergave van een bepaald ziektebeeld dat de therapeut onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.

De medische attesten van uw vroegere behandelende arts uit Tsjetsjenië houden dan weer geen rechtstreeks verband met uw vluchtmotieven, maar met een ongeval uit uw jeugd . Bijkomend kan erop gewezen worden dat u voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Minister of diens gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan - waar u uw permanente propiska had - dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten.

De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan

een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert.

Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden.

Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat aan uw broer Kojayev Aslanbek (O.V. 5.440.257) het vluchtelingenstatuut werd toegekend, doet geen afbreuk aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u wordt genomen gezien de verschillende omstandigheden waarin hij asiel aanvraagde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 7 november 2008 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geen directe werking in de Belgische rechtsorde, bijgevolg kan de schending ervan niet dienstig worden aangevoerd.

2.3. Verzoekster voert ook een schending aan van de motiveringsplicht.

2.4. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekster valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS. 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.5. Verzoekster betwist de motivering van de bestreden beslissing en stelt dat gezien haar problemen, zij het slachtoffer zal zijn van vervolgingen. Zij stelt eveneens dat de Commissaris-generaal er niet in slaagt om de waarachtigheid en authenticiteit van de neergelegde documenten te ontcrachten. Verder verwijst zij naar rapporten opgesteld door Amnesty International en naar het feit dat haar broer de vluchtelingenstatus werd toegekend.

2.6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeksters nieuwe elementen in wezen een loutere ondersteuning zijn van haar tweede asielaanvraag.

Zonder verzoeksters tweede asielaanvraag opnieuw te beoordelen, hetgeen overigens niet de bevoegdheid is van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen -Op 20 juni 2007 nam het

Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 oktober 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.- stelt de Raad vast dat die tweedeasielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door haar uiteengezette vluchtmotieven en asielrelaas.

Aangezien verzoekster de feiten herneemt die zij bij een vorige asielaanvraag heeft aangevoerd, dient de Commissaris-generaal slechts te onderzoeken of de nieuwe elementen iets wijzigen aan het ongeloofwaardige karakter van het relaas van verzoekster.

De Raad merkt op dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist.

Daarenboven blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster niet de minste belangstelling vertoonde voor de inhoud van de convocatie die zij neerlegde, noch voor de wijze waarop zij die convocatie hier in België in bezit kreeg (zie gehoorverslag van 4 september 2008, p. 3). Dergelijke onverschilligheid gaat in tegen het verlenen van authenticiteit aan het document. Bovendien bevat dit stuk geen nuttige informatie over het probleem dat verzoekster beweert te hebben.

Betreffende de medische attesten voert verzoekster geen dienstig verweer.

De Raad schaaft zich achter de motivering in de bestreden beslissing die luidt als volgt:” *De Belgische medische attesten die u ter staving van uw psychische gezondheidstoestand neerlegde, kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Dergelijke medische attesten van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid bevatten immers een weergave van een bepaald ziektebeeld dat de therapeut onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.*

De medische attesten van uw vroegere behandelende arts uit Tsjetsjenië houden dan weer geen rechtstreeks verband met uw vluchtmotieven, maar met een ongeval uit uw jeugd.”

Aangaande de erkenning van de vluchtelingenstatus van de broer van verzoekster, merkt de Raad op dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht, waarbij alle elementen eigen aan die bepaalde zaak, in aanmerking worden genomen.

Verzoekster werkt trouwens niet uit hoe de zaak van haar boer, haar aanvraag zou beïnvloeden.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 februari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE